

עין משפט
נר מצוה

כד:

כיצד פרק שני יבמות

מסורת הש"ס

עיה א מ"י פ"ג מהל'
מלות הלכה א סמך
שעין ז' ט"ז ש"י מהל'
סמך קמך ט"ז א'
ע"ב ב מ"י פ"י מהל'
מיוחסת הלכה די סמך
שעין ז' ט"ז ש"י מהל'
סמך ז' ט"ז ש"י מהל'
ע"ב ז' ט"ז ש"י מהל'
מיוחסת הלכה די סמך
סמך ז' ט"ז ש"י מהל'
ע"ב ז' ט"ז ש"י מהל'
מיוחסת הלכה די סמך
סמך ז' ט"ז ש"י מהל'
ע"ב ז' ט"ז ש"י מהל'
מיוחסת הלכה די סמך
סמך ז' ט"ז ש"י מהל'
ע"ב ז' ט"ז ש"י מהל'
מיוחסת הלכה די סמך
סמך ז' ט"ז ש"י מהל'

למאי הברתא לרעיוותא. אר"י דהו מני למימר לחשיבותא
שאין ירושמו חזרת ביובלס: גיורת מיהא הויא. למשמע
לא יכנס הוא אכל אחר שרי לנטע לכתלה: הברתא בדברי
האימר ביה גרים הם. (ב) הך גירי אריות לא דמי להא דלויא מ"ד
כומיס גירי אריות הן דהתם היו
עובדים אלהיהם כדכתיב כספר
מלכים ולמ"ד גירי אמת הן קסבר
דשז נגייירו לגמרי: (א) ה"י
לכתלה נמי. אי אמת בשלמא
לדינה גיורת נמוכה יוחא לכתלה
לא יכנס ממשה דספק גיורת היא
דשמא נתמשה לשם איש ועידע און
להוליא דלון להממר משום חששא ו':
משום דרב אסי השר ממך
עקשות פה ב' אר"י
דנעטען על הפניה און להממר
מלכות משום לוח שפמים דלדרבה
מזיה למוסה דבאקסא מתיב ולו תהיה
לאשה (דברים כג): לא בימי דוד ולא
בימי שלמה. (ג) מלמתי הגימי סוכת
פרעה דימי שלמה לא קשה למידי הוא
טעמא אלא משום שאון מלכים והי
לא לריבי אכל קשה דלמתיין בעהל
(לקמן דף עט. וסס) גני מעשה
דנבעים דימי דוד מוספו גרים על
שדאל ק"ן אלק וי"ל דמעלמן נתגיייר
דלשכתן גני מרדכי ואסתר ורבים

למאי הלכתא לרעיוותא מיהא בכור אינו
נוטל בראוי כבמוחזק אף הוא אינו נוטל
בראוי כבמוחזק: מתני' ה' הנטען על
השפחה ושחתהרהר או על העובדת כוכבים
ונתגייירה הוי זה לא יכנס ואם כנס אין
מוציאין מידו הנטען על אשת איש והוציאה
מתחת ידו אע"פ שכנס יוציא: גמ' הא
גיורת מיהא הויא ורמינדי אחד איש שנתגיייר
לשום אשה ואחד אשה שנתגייירה לשום
איש וכן מי שנתגיייר לשום שולחן מלכים
לשום עבדי שלמה אינו גרים דברי ר' נחמיה
שהיה רבי נחמיה ואמר אחד גיורי אריות
ואחד גירי חלומות ואחד גירי מרדכי ואסתר
אינו גרים עד שיתגייירו בזמן הזה בזמן הזה
ס"ד אלא אימא בזמן הזה הוא איתמר עלה
א"ר יצחק בר שמואל בר מרתא משמיה דרב
הלכה כדברי האומר כולם גרים הם אי הכי
לכתלה נמי משום דרב אסי דאמר רב
אסי יהסר ממך עקשות פה ולוח שפמים וג'
ת"ר אין מקבלין גרים לימות המשיח כיוצא
בו י"ל קבלו גרים לא בימי דוד ולא בימי
שלמה א"ר יאליעזר מאי קרא י"ל גור יגור
אפס מאותי מי גר אתך עלך י"ל (א) אבל
איך לא: הנטען על אשת איש וכו': אמר
רב ובעדים אמר רב ששת יאמינא כי גיים
ושכיב רב אמר להאי שמעתתא דתניא
ה' הנטען על אשת איש והוציאה על ידו
ונתגרשה מתחת ידו אחר אם כנס לא יוציא
ה"ד אי דאיכא עדים כי אתא אחר ואפסקיה
לקלא מאי הוי אלא לאו דלויא עדים ומעמא
דאתא אחר ואפסקיה לקלא הא לאו הכי
מפקינן אמר לך רב הוא הדין דאע"ג דלא
אתא אחר ואפסקיה לקלא אי איכא עדים
מפקינן אי ליכא עדים לא מפקינן והכי קאמר
דאע"ג דאתא אחר ואפסקיה לקלא לכתלה
לא יכנס מיתבי יבד"א כשאין לה בנים
אבל יש לה בנים לא תצא וואם באו עדי
מוכאה אפילו יש לה כמה בנים תצא רב
מוקי לה למתניתין ביש לה בנים ויש לה
עדים ומאי דוחקיה דרב לאוקמי למתניתין
ביש לה בנים ויש לה עדים ומעמא דאיכא
עדים מפקינן ואי ליכא עדים לא מפקינן
לוקמי בשאין לה בנים אע"ג דליכא עדים
אמר רבא מתניתין קשיתיה מאי אריא ארמי
הוציאה ליתני הוציאה אלא כל הוציאה
בבית דין ובית דין בעדים הוא דמפקי ואי
בעית אימא הני מתניתין רבי היא דתניא
ירובל יוצא ואשה חוגרת בסניר אמר רבי
הואיל ומכוער הדבר תצא רוק למעלה מן
הכילה אמר רבי הואיל ומכוער הדבר תצא
מנעלים

אלא למאי הלכתא קרייה כבוד. ליכתוב גדול: כבוד אינו נוטל. חלק
כבודה נחלה הראיה לכל להם אחר מיתא אביהן אלא כמה שמוחזק
ניד אביהן כיום מותו (ב"ב נה.) דכתיב בכל אשר ימלא לו ודברים (א) אף י"ס
הנטען פי שנים (א) ונכסי אביו חלקו וחלק אחיו שמה (א) אינו נוטל בראוי
כבמוחזק: מתני' ה' הנטען. חשוד
לומר שטוענים עליו דברי ע"ז: לא
ישאנה. משום לעו שלא יאמרו אמת
היה הקול הראשון: הנטען על אשה
איש והוליא. נית דין מחמת בעלה
בשילהי זה שאסרה עליו והלך זה
ונשאה: יוליא. דמדאורייתא אסורה
נמי לבעול דדרשינן ועמיה ונטמאה
(במדכר ה) שני נטמא אחד לבעול
ואחד לבעול במסכת סוטה (דף סו:)
גמ' הא גיורת מיהא הויא. ואע"ג
דלא נתגייירה לשם יהדות אלא בשביל
שישאנה זה: עבדי שמה. עליו
שריה הוי: גירי אריות. גון כתיב
דכתיב כספר מלכים (ב) וישלח ה'
בסם את האריות ונתגייירו כדכתיב
הסם בגלות שומרון: גירי חלומות. בעל
החלומות אמר להם להתגיייר: מרדכי
ואסתר. ורבים מעמי הארץ ממהידים
(אסתר ח): בזמן הזה ס"ד. כל הני
קמיני הכי לאו גרים ניטרו שלא
נתחללן ויוליא זו: כבוד'. על
יעשה מחמת שררה: אי הכי.
דגיורת מעלייתא היא: לכתלה נמי.
יכנס ואמתי תני לא יכנס: דאמר רב
אסי. טעמא דמתניתין משום דכתיב
הסר ממך עקשות פה ולוח שפמים
הרחק ממך דלמו לחמוקי לקלא
קמא: הן גור. הלא להתגיייר יגור
אפס מואתי בעיד שאין לני עמכס
יתגיייר דיינו בזמן הזה: מי גר אחר
עלך יפול. מי גר אחר בעניותך
כאשר אמרת: ע"ך יפול. לעוב"ב.
יפול ינוח כמו על פני כל אחיו נפל
(בראשית כה) יפול מלךך אלק (תהלים
לז): ובעדים. הא דתני יוליא זה
החשוד שנספה כגון שגרו עדים זה
קול הראשון שראיה שזינעה עמו:
להא שמעסא. בעדים: כי גיים
ושכיב רב אמר דמיא. מיונתא:
ונתגרשה מחמת ידי אחר. ראוין
נטען על דינה אשח שמעון ויגרשה
שמעון ונשאה נחשון ויגרשה אס כנסה
ראוין מעמה לא יוליא: אי דלויא
עדים. כגונת קמא הכי נאסרה עולמית
עליו: ה"ה דלפילו דלא אפסקי אחר
לקלא. וכנסה ראוין נגייורשי שמעון
לא תלא הואיל וליכא עדים. והא דנקט
מתחתי ידי אחר היא גופא אילטריך
לדאשמעינן רבותא דלכתלה לא יכנס
דקמתי אס כנס און לכתלה לא:
כמה דברים אמורים. דלס כנס
הנטען יוליא כשאין לה בנים מן
הראשון: אכל יש לה בנים. מן
הראשון לא תלא דכי מפקי לה קא
מתקינן לקלא קמא ועבדינן להו
ממזורים: ואס כלו כו'. אלמא און
לה בנים כלל עדים נמי מפקינן: רב
מוקי למתניתין ביש לה בנים. ומש"ה

תורה אור השלם
1. השר מנך עקשות פה
ולוח שפמים הרחק
ממך: מש"ל ר' רב
2. מאותי מי גר אתך עלין
יפול. ישיערו לו טי

תוס' חד מקבאי

כבמוחזק: תנא אחר
איש שנתגיייר לשום אשה
ואחר אשה שנתגייירה
לשום איש וכן מי שנתגיייר
לשום שולחן מלכים לשם
עבדי שלמה אינו גרים
דברי רבי נחמיה שהיה
רוג אומר אחר גירי אריות
ואחר גירי חלומות ואחר
גירי מרדכי ואסתר אינו
גרים עד שיתגייירו שנית
ואע"ג דרבותי אליבא
דמ"ד נרו אריות הן עובדי
כוכבים ממורים הן החם
לא נתגייירו לגמרי כדכתיב
את ה' הוי יראים את
אלהיהם היו עובדים אכל
(תהם) ונאמן שנתגיייר
לנמי הלכה כולן גרים
הן רבינו יעקב ור' טיטוס
ועוד דלגבי בעל הוי קלא דנחר
שזאון דלמרי (ס) בהשפח רבה (לקמן
דף זג. יסס) דלקלא דלכתב שזאון לא
מיזינן י' דרוק למעלה כנג הכילה לא
עדיך מקלא דלא פסיק דהא כנסמן
אמר דלדין מפקינן אפי' נקלא דפסיק
ממך הך כריתא אלא דלמי תלא מן
הרוכל אס נשאה דרוק למעלה כנג
הכילה הוי קלא דקמי נישורי רובל וכן
פר"ם וכן נראה לר"י דמתוך ההלכה
משמע דאין מויציא ע"י קול מבעלה
דקאמר ובית דין נעדים הוא דמפקי
שמע דברי פסוק הוא דמעל לא
מפקי' אלא בעדים אע"ג דננטען קמתי
כריתא דמפקי כקול אף דקמתי
הויאיה הך רב נתמן דכסמון הויאיה
תני דמשמע על ידי בעלה אפי'
כמעלה לא מפקינן על ידי קול כזון
כנס מן הראשון והא דלזיטרי' כהנהו
עובדי דסוף דברים (דף זג. א): לנהו
טעמי

אמר רב בעדים: וכו' דבעדים הוא דמפקי. מבעל ראשון דאין אשה נאסרת לבעול משום קול ואחא רב למימר דוקא מתני' משום כך יוליא
הנטען הואיל וליכא עדים אכל בלא עדים הואיל ויש לה בנים לא: ובע"ה. כלל גיים לא נפקא בלא עדים והני מתניתין דלמרי דתנא רבי אמרינן
דמפקי אשה מבעלה כקול כל דהו: רובל. מוכר כשמיס לנשים להקטש כהן: רובל יוליא. מן הבית ומלא זה את אשתו שהיא חוגרת כסניר
מוכר הדבר שלא התירחו מעליה אלא לנות: סינר. הוא כעין מנכסים שהיו הנשים חוגרות לנעשות: רוק למעלה מן הכילה. ארוכל יוליא קמי
ומלא בעל רוק למעלה כנג הכילה שעל מטמו מי זרק הרוק למעלה כ"א השוכב ופינו למעלה הלך ויזמה זו ורקקה בשעת תשמיש:
מנעלים

אמר רב בעדים: וכו' דבעדים הוא דמפקי. מבעל ראשון דאין אשה נאסרת לבעול משום קול ואחא רב למימר דוקא מתני' משום כך יוליא
הנטען הואיל וליכא עדים אכל בלא עדים הואיל ויש לה בנים לא: ובע"ה. כלל גיים לא נפקא בלא עדים והני מתניתין דלמרי דתנא רבי אמרינן
דמפקי אשה מבעלה כקול כל דהו: רובל. מוכר כשמיס לנשים להקטש כהן: רובל יוליא. מן הבית ומלא זה את אשתו שהיא חוגרת כסניר
מוכר הדבר שלא התירחו מעליה אלא לנות: סינר. הוא כעין מנכסים שהיו הנשים חוגרות לנעשות: רוק למעלה מן הכילה. ארוכל יוליא קמי
ומלא בעל רוק למעלה כנג הכילה שעל מטמו מי זרק הרוק למעלה כ"א השוכב ופינו למעלה הלך ויזמה זו ורקקה בשעת תשמיש:
מנעלים

גליון הש"ס

הש"ס היה גירי אריות
בזמן בתיים ע"י סנהדרין
ספ ע"ב נדשי' דיום גברי
לחיות: תיב' דית רא
כשי דוד וכו' דהסיני
דעשות ישיש' ע"י לקמן
דף קט ע"ב מתיב עשה:
ה"ה אבד רבי וכו' דהת
למקלה כנג בני עין לקמן
דף זג ע"ב מתיב סה"ה קלא:

הנהגות הב"ח

(א) נפי מי גר אחר עלין
יפול מי גר אחר
בעניותך הוא דעליך
יפול אכל אחרך לא:
(ב) ע"ב דיה הלכה כדברי
האומר טלס גרים הם
ואפי' גירי אריות הן
גירי אריות: ד"ה לא
וכי מלמתי הגימי: כ"ג עין
כספק תתא דקספינן דף
ע"ב (ד) דיה חמרי וכו' אי
האומר טלס גרים הם
שילוי אוהם כדרך
המתלפין: (ה) מאי
בהשפח רבה: כ"ג דף זג.
ע"ש מתיב סה"ה קלא:

הנהגות הגר"א

(א) ישי' דיה כבוד מי
אף יכס הנטען פי שנים כו'.
כ"ג אכל ר"ח פ"י שאין
נוטל חלק אחיו אלא אם מת
אחי קרבא לאחי ועמיס'
כינו טעמא דהיי' קמך
ס"ק ד' (א) [ב] סם חלקו
אחי שמת: כ"ג חלקו
שמת:

מוסף רש"י

גירי אריות. כספר מלכים
ב' י' מפרסו וישלח ה'
כנס את האריות. יטומס'
כתיב הסם ויאל מנך אשור
מסתה יקח חשיב שג'
מקומות ב"ק דה'. מי גר
אחר. עשיווק. עליוך
יפול. כפסודותין ע"ב זג.